

Sosialurin 17. maj 2010

Leder

Eirikur Lindenskov

ENIGT LAGTING OG ENIGT DANMARK

Der var i den forgangne uge interessant at se, at et enig Lagting stod sammen om beslutningsforslaget fra medlemmerne i Udlandsudvalget om at indstille til landsstyret, at det optager forhandlinger med den danske regering. Forslaget drejede sig om Færøernes udenrigspolitiske handleevne og at fjerne utilsigtede og ugunstige forhindringer på det udenrigspolitiske område.

Det sker ikke så ofte, at Lagtinget står sammen om så alvorlig en sag – ikke mindst, når der er tale om en sag af statsretlig karakter. Men det giver så landsstyret et godt mandat i forhold til den danske regering.

Da den grønlandske selvstyrelov for to år siden var i høring på Færøerne, henviste lagmanden til de u hensigtsmæssige udenrigspolitiske begrænsninger. Nogen vil derfor spørge, om den udenrigspolitiske fuldmagslov overhoved burde være vedtaget, når den allerede er for snæver. Men her kan man henvise til den historiske tilgang, som der hele tiden har været – også med hjemmestyreløven, at vi har udvidet rammerne efterhånden som der har været ønske herom.

I weekenden var formanden for det danske Socialdemokrati, Helle Thorning-Schmidt på besøg på Færøerne, hvor hun i lørdags holdt tale på søsterpartiets landsmøde i Tórshavn. Fredag aften blev hun i TV spurgt, hvilken stilling hun har til det statsretlige spørgsmål – og hun svarede lige så elegant, som alle statsministre hidtil har svaret, at færingerne selv bestemmer, hvad vi vil i statsretlig sammenhæng, og at Danmark vil respektere det. Hun sagde, at hun ser rigsfællesskabet som vores fællesskab, og at hun godt kan li' de kulturelle bånd mellem landene, at hun kan li' familiebåndene, som er mellem landene, men at opgaven at bestemme, hvordan båndene skal være, er færøsk: Altså, at færinger selv afgør, hvilket forhold vi har i forhold til rigsfællesskabet og til Danmark. Adspurg om, hvad hun mener om den enige beslutning, der er taget i forfatningsudvalget, sagde hun, at hun havde stor respekt for Færøernes formål med dette arbejde, men at vi i rigsfællesskabet må have "rene linjer".

Danmark taler med en tunge, når der er tale om den rigsretlige stilling. Så er det lige meget, om statsministeren er konservativ, venstremand eller en kvindelig socialdemokrat. Der er næppe nogen, der havde regnet med andet. Når nu Lagtinget ligeledes taler med en tunge, så kan det bare blive interessant at, hvad der kommer ud af det.